

mende Bestemmelser i saa Henseende ville derfor ikke kunne optages i Loven, men det maa overlades Tolldesirens ved Forholdsordrer at fastsætte de nærmere Regler, som ville være at iagttage, og de Sikkerhedsforanstaltninger, der ville være at træffe, for at Misbrug kan forebygges, og Stattens rigtige Erlægelse sikres (jfr. §§ 24 og 26.)

Noget Bannfælgelighed frembyder Klaringen eller Omdestilleringen. Den overveiende Del af Brænderierne her i Landet er af en saadan Indretning, at den gjærende Mæstes Afbrænding ikke giver ren Spiritus eller færdig Brændevin som Udbytte, men kun den saakaldte Drant, som for at blive færdig Brændevin eller stærkere Spiritus kræver en yderligere Destillation, den saakaldte Klaring. Denne Omdestillation foretages i disse Brænderier enten i en egen, dertil bestemt Kjedel, Klaringskjedlen, eller i selve Brændingskjedlen, og det er et forholdsvis stort Antal Brænderier, i hvilke det sidste er Tilfældet. Da den Drant, der klæres, alt engang har passeret Maaleren, og dens Mængde og Styrke saaledes af denne er talt med til Afgiftsopgjørelsen, er det en Selvfølge, at den ikke i Klaret Tilstand atter maa gaa igjennem Maaleren, hvorved der vilde bevirkes en dobbelt Bestatning. De Brænderier, som benytte Brændingskjedlen til Drankens Klaring, ville derfor være ubelukkede fra en Bestatning efter Udbyttet, da der næppe kan gives Svaleapparatet en saadan Indretning, at den klærede Spiritus ikke kommer til at gaa igjennem Maaleren, og de vedkommende Medstaber paa den anden Side udenfor den Tid, da Kjedlen benyttes til Klaring, maatte bringes under saadant Toldbluff, at der havde tilstrækkelig Sikkerhed for, at al Drant leedes gennem Maaleren. Forfaaiddt disse Brænderier angaar, vil det saaledes haabe være tvivlsomt, om Bestatningen strax kan finde Sted ved dem alle, bl. A. ogsaa fordi i flere af dem Svaleapparatets Stilling mulig ikke vil tillade Anbringelsen af Maaleren, og kan den finde Sted, vil den være forbunden med den Uleilighed for Brændevinsbrænderen saavelsom for Tolldopsynet, at dette maa tilkaldes og indfinde sig for at aftage Toldbluffet, hver Gang Kjedlen skal benyttes til Klaring, og atter paasætte det, naar denne er endt. Disse Spørgsmaal ville dog egentlig først da saa større Betydning, naar disse Brænderier strax skulde gaa over til en Udbyttebestatning, i modsat Fald vil der levnes dem tilstrækkelig Tid til at foretage de fornødne Anbringinger ved Brænderiet.

Men ogsaa i de Brænderier, hvor der haves en egen Klaringskjedel, frembyder Klaringen et vanskeligt Punkt. Det vil nemlig ses, at Klaringskjedlen uden stor Bannfælgelighed vil kunne benyttes til Mæstes Afbrænding, og at en saadan Afbrænding kan finde Sted under Form og Foregivende af Klaring. Denne Virksomhed i Bedriften maa derfor være undergivet den næsteste

Kontrol fra Tolldopsynets Side, og om det end vel er umuligt, at dette skulde kunne overvære Klaringen og paa denne Maade sikre Statskassens Interesse, vil det dog være aldeles nødvendigt, at ingen Klaring maa foretages, førend Anmeldelse derom i betimelig Tid forud er fæstet for Tolldæsenet, for at dette kan udøve den fornødne Kontrol (jfr. § 28), ligesom Misbrug ved Klaringen til Befrigelse af Afgifterne bør være undergivet alvorlig Straf (jfr. § 44)

Det i 1871—72 forelagte Lovforslag, der i det Hele var stemmende med det nærværende, blev vedtaget af Folkethinget, men vedtoges af Landsthinget kun med en Hovedforandring med Hensyn til Maalerens Anvendelse navnlig paa Grund af, at man nærede Frygt for Apparatets Paalidelighed og mente, dels at der i saa Henseende ikke forelaa tilstrækkeligt Materiale til at kunne dømme herom med den Sikkerhed, som en saa gennemgribende Forandring krævede, dels at Maaleren ikke skulde passe for vore Brænderiforhold.

Idet man iøvrigt skal henvisse til den af Folkethingets Tolldudvalg den 11te Mai 1875 afgivne Betænkning (jfr. Rigsdagstid. for 1874—75, B., Sp. 1337 ff.), hvori er aftrykt en paa Foranledning af det nævnte Udvalg under 14de Decbr. 1874 af Finansministeren givne Fremstilling af de Forsøg, der vare gjorte med Apparatet her i Landet, og de Resultater, der, saavel her som i Udlandet, antoges at være naaede med Hensyn til Apparatets Brugbarhed, skal her i samme Diemed ansføres.

De Forsøg, der alt i 1871 vare paabegyndte med Maalerens Anbringelse i herværende Brænderier, ere stadig blevne fortsatte med samme gunstige Resultat; den er for Diebliffet opstillet i 2 kjøbenhavnske og et jydsk Brænderi, og viser stadig et fuldstændig paalideligt Resultat uden Standsninger og uden fjerneste Ulempe for vedkommende Brænderier, der dog alle høre til de bedre og velbevorne Brænderier.

I Tyskland, hvor Spørgsmaalet om at indføre en Udbyttebestatning af Brænderierne paa Grundlag af den Siemens Halvke Spiritusmaaler i flere Aar har været sin Afgjørelse nær, og hvor derfor disse Apparater stadig ere blevne prøvede i Brænderier siden 1869, afgav i 1876 Normaleichungs-Kommissionen sin Betænkning, nemlig „Denkschrift betreffend den Siemenschen Spiritus Messapparat und den Siemenschen Probennehmer mit besonderer Berücksichtigung der Anwendbarkeit dieser Apparate zu einer steuerlichen Ermittlung der Fabrikatmengen absoluten Alkohols“, der foruden udtømmende at behandle Apparatets Virksomhed og Nøjagtighed i det Hele taget, og underkaste hver enkelt Del af Maaleren en indgaaende videnskabelig Undersøgelse, nst prøver Maalerens Virksomhed dels rent theoretisk dels praktisk i en Række Brænderier. Resultatet er saa gunstigt som vel muligt for Apparatet.